

Svend Wiig Hansen

UDSTILLING

**Vejen Kunstmuseum
5.-29. marts 1981**

Vejle
Kunstmuseum

Svend Wiig Hansen udstilling

5.-29. marts 1981.

Fernisering torsdag den 5. marts kl. 19.30.

Museums- og Kunstforeningen for Vejle og Omegn.

MUSEETS ÅBNINGSTIDER:

1. oktober - 31. marts

Søndage kl. 10-12 og 14-17.

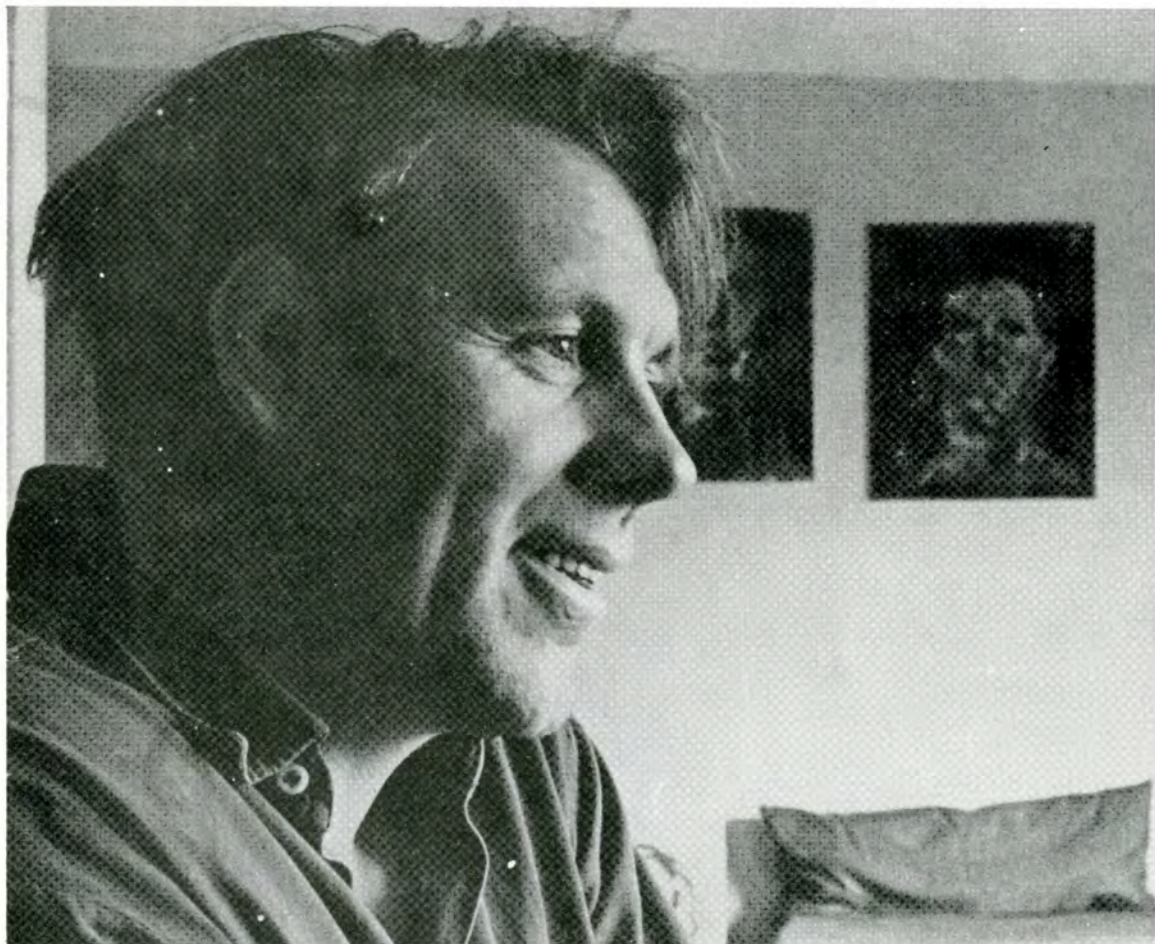
Hverdage kl. 14-17.

1. april - 30. september

Søndage og hverdage kl. 10-12 og 14-17.

Mandag lukket.

Fri entre.

Svend Wiig Hansen.

Under udstillingen vises diasserie om SVEND WIIG HANSENS billedverden og en afdeling med bøger af og om kunstneren.

Svend Wiig Hansen

Menneskeskikkelsen har altid været det centrale motiv hos Svend Wiig Hansen - både i tegning, grafik, maleri og skulptur. På det område var han i modsætning til meget af tidens kunst i de urolige ungdomsår. Det var på en tid, da den abstrakte kunst for alvor var ved at få fodfæste.

Skulpturen »Moder Jord« var det første næsten protestagtige udtryk for hans syn på kunsten. Sproget var her så stærkt, at skulpturen blev modtaget med en demonstrativ gysen og en ufølsom aversion mod Wiigs evne til at udtrykke sig i et karskt og usminket sprog. Midt i abstraktionerne dukkede han op med sine arbejder, der i højere grad end hos nogen anden samtidig kunstner var blevet til under den kolde efterkrigstid med dens angst for det store ragnarok. Hans skikkelser var frygtssomme, martrede mennesker, som nok fortalte om lidelser, sorg og uro, men som også i sig havde en brændende vilje til livet, til at leve fuldt ud, og som havde et kraftoverskud til at nå ud til de yderste grænser. Efter tidens smag var hverken hans malerier eller skulpturer smukke. Det kunne Wiig Hansen ikke forstå. Han syntes selv, at de var smukke - i kraft af deres åbenhed og ærlighed, og når folk syntes, at han var hæslig i sine skildringer, måtte han fortolke det på den måde, at det var folks skønhedsbegreb, der var noget i vejen med.

Wiig har selv fortalt, at det var den mexikanske kunst, der gjorde dybest indtryk på ham i ungdomsårene. Her fandt han noget af den styrke, han selv styrede imod. Der er heller ingen tvivl om, at han i Edvard Munchs arbejder fandt noget af sit eget livssyn, og i dansk kunst var han interesseret i Hansens Jacobsens ekspressionisme, i Jens Søndergaards mennesker i den store natur og Vilhelm Lundstrøms voluminøse kvinder.

Men den sindets styrke, han nedlagde i kunsten, var helt han egen. Han har selv gennemlevet de stemninger, han giver udtryk for. Som regel har man hæftet sig mest ved de voldsomme udladninger, men gennemgår man hans livsværk stump for stump, vil man opdage, at hans følelsesregister ofte er dæmpet ned i moll. De ensomme, fortabte, de sorgfulde og grædende og de hjælpeløse, der som i det grafiske arbejde »Tomme hænder« ikke evner at give trøst, fordi de ikke har noget at give af, findes i utallige arbejder.

Men nægtes kan det ikke, at Wiig Hansen ofte bevæger sig ud i hvirvelstrømmen, hvor mennesker er i kamp både med naturen og deres egne drifter. Og da der i hans livsline altid er så tung en blyknap, at proppen hele tiden ligger der, hvor bølgebruset er stærkest, tærer det så meget på kræfterne, at det er nødvendigt med hvileløse pauser til opladning.

At have en fast arbejdsdag passer dårligt til hans rytme, og det er vel heller ikke at forlange af en mand, der har en indbygget trang til hele tiden at bestige og besejre bjerget.

De mest direkte udtryk for hans sindsstemninger finder vi i hans tegninger, hvad enten de er lavet under studieture til Grækenland eller Italien, under et ophold i et sommerhus i Nordsjælland eller i hans sommerbolig i udkanten af Raabjerg mile. Her skaber han frit og instinktivt, og sidder man og blader i hans bøger med tegninger, undres man over, hvor tidløse de er. Tuschpennen er gået som en eksplosion hen over papiret, stregen skifter fra det sarte til det grove, skraveringer bruges som farve, og en sort klat er det punkt, der holder kompositionen på plads.

Mens de menneskelige figurer i tegninger og grafik synes at kæmpe mod indre kvaler, er de i oliemalerierne i højere grad præget af de ydre omstændigheder. Hudløse og deformerede bevæger de sig langsomt i mareridtsagtige tilstande, og farverne understreger de stumme skrig. I billederne fra de senere år er der dog langt større frodighed, farverne er mere livgivende, og det spontane har større overvægt. Det gælder især hans største lærreder, udsmykningen i Tårnby Rådhus fra 1971. Her er hans billeder en fri komposition i strømmende, lysende farver og i flydende rytmer. »Livsbølgen« som udsmykningen hedder, er en skrap modsætning til den stramme arkitektur, og det er et meget varmt maleri, som egentlig ikke forestiller noget, men som har livets vitalitet i sig.

For tiden er Wiig Hansen i gang med en ny, stor opgave, en udsmykning af Danmarks Tekniske Højskole på Lundtoftesletten. Kernen bliver her en 45 gange 3 meter glasmosaik.

At tolke Wiig Hansens kunst i ord lader sig ikke gøre. Hans kunst er så åben og mangfoldig, at enhver må finde sin egen fortolkning. Det er fristende at henvise til underbevidstheden, men gennem de mange samtaler, jeg har haft med ham gennem de sidste 25 år, har jeg altid syntes, at han er uhyre bevidst i sit forhold til kunsten. Han har altid haft evnen til at sige noget præcist om menneskets situation i denne meget spændende, men også komplicerede tidsalder, vi lever i. Han har i billeder vist os, at livet er en kamp på godt og ondt. det er en kamp, hvor vi kan opleve få lykkelige øjeblikke, men livet har sine skyggesider, hvor presset bliver stort og føleligt, og som derfor stiller krav til evnen til at overleve. Svend Wiig Hansen har haft den gave at kunne lukke sig helt inde med sin kunst. Verden uden om ham kan tumle sig lige så tosset, den vil, for når han er inde i en arbejdsperiode, bliver alt andet end netop det væsentlige ladt ude.

Det er resultatet af en sådan periode, udstillingen i Vejen Kunstmuseum bygger på - suppleret med enkelte andre billeder, og en lille, men væsentlig afdeling med tegninger og grafik.

Oliebillederne er blevet til en eksplosion af farver i et forholdsvis lille format, hvor han har fordybet sig mere i det maleriske end de psykologiske. Det er ikke de store armbevægelser, men en stilfærdig intimitet, hvor maleriet udtrykker netop den situation, han befinder sig i, og hvor han bliver et redskab for de sindsstemninger, han gennemlever. Ikke et viljeløst redskab, men en kunstner, der behersker sit sprog og sit materiale, og som, selv når han bliver overvældet, styrer sit engagement med en sikkerhed som den, der kender maleriets væsen.

To mennesker 1978.

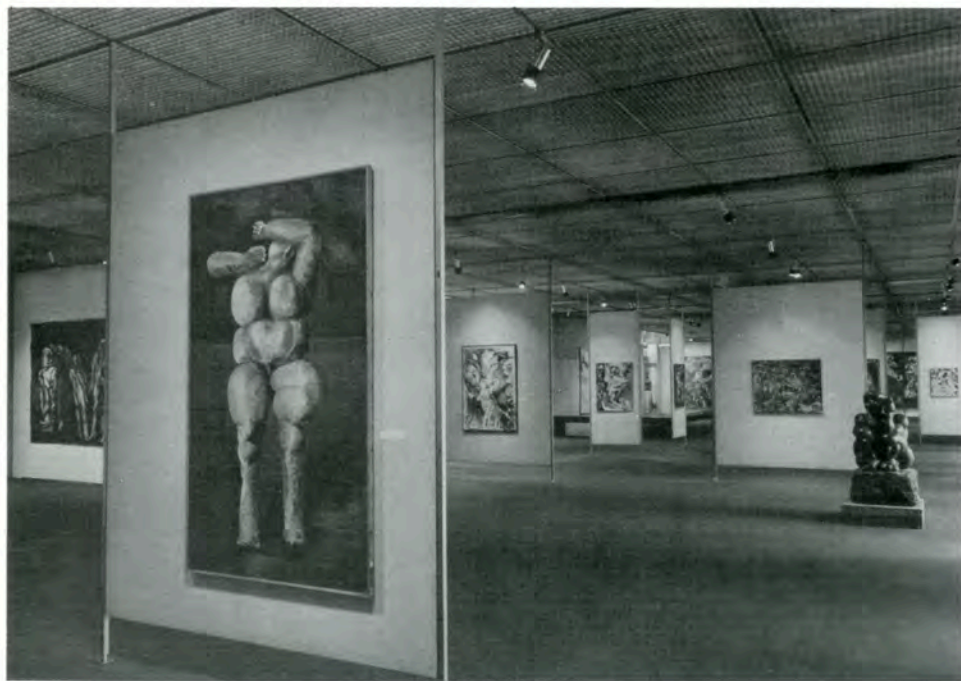
Det røde barn 1980-81.

Sorg 1979.

Figurer i landskab 1959.

Fra udstillingen på Gulbenkian i Lissabon 1978.

Svend Wiig Hansen

Svend Wiig Hansen, født 1922 i Møgeltønder, bosat i København.

Studier ved Det kgl. Akademi i København 1946-50.

Udstillinger: Kunstnernes Efterårsudstilling (debut 1946), Københavns Kunstforening, Tronhjems Kunstforening, Clausens Kunsthandel, Århus Museum, Vejle Museum, Holstebro Museum, Esbjerg Kunstpavillion, Göteborgs Kunsthall, Malmö Museum, Kunstnernes Hus, Oslo, Internationale di Bianco e Nero, Lugano, Det danske Hus, Paris, Biennale de Venezia 1954 og 1964, Guggenheim International Award, New York 1960, Kunstverein Hannover 1967, Biennalen i Sao Paulo, Nasjonalgalleriet, Oslo, Bergens Billedgalleri, Lunds Kunsthall, National Museum, Stockholm, Louisiana, Humlebæk, Biennalen Tokyo, Nordjyllands Kunstmuseum, Ålborg, Gulbenkian, Lissabon, Statens Museum for Kunst, København, Munch Museet, Oslo (september 1981).

Tildelt 2. præmie på Internationale de Bianco e Nero, Lugano, Billedhuggeren Kai Nielsens Mindelegat (1954), Storm Petersens Mindelegat (1955), Anckerske Legat (1956), Ole Haslunds Legat (1957), Tuborgfondets Kunstnerlegat (1959) Oluf Hartmanns Mindelegat (1962), The Diploma of Honour, Krakow, samt stipendier fra Statens Kunstfond.

Repræsenteret på Statens Museum for Kunst og Kobberstiksamlingen, København, Bergens Billedgalleri, »Louisiana«, Humlebæk, Arkiv för dekorativ konst, Lund, museerne i Stockholm, Göteborg, Oslo, Malmö, Århus, Esbjerg, Vejle, Vejle, Holstebro, Skive, Randers, Torino, i Villa Ciani, Lugano, og på Museum of Modern Art, New York.

Udsmykningsarbejder bl.a.: »Bevægelse«, keramisk relief til Roskilde Bibliotek (1970) og vægmaleriet »Livsbølgen« til Tårnby Rådhus, Amager (1971). Arbejder bl.a. til Herning Centralsygehus og Kastrup Kirke.

Dekorationer og kostumer til Det kgl. Teaters opførelse af William Shakespeares skuespil »Troilus og Cressida«, 1968.

Har illustreret Henry Miller: »Smilet ved stigens fod« /Hans Reitzels Forlag 1963), William Shakespeare: »Troilus og Cressida« i Ole Sarvigs oversættelse (Brøndums Forlag 1968) og Jørgen Bruun Hansens digtsamling »Dagenes dans« (1971).

Bøger: »Grafisk orientering«, Svend Wiig Hansen, linoleumssnit og raderinger (Hans Reitzels Forlag 1960). »Tegninger« (Hans Reitzels Forlag 1963). »Græsk Inspiration« (Hans Reitzels Forlag 1960). »Romerske Fantasier« (med forord af Bent Irve, Brøndums Forlag 1968). »16. marts« (1970). »Dage efter d. 9. februar«. En grafikserie af Svend Wiig Hansen. Introduktion og tilrettelægning: R. Dahlmann Olsen.

Beskæftiger sig foruden med maleri, grafik, skulptur og scenografi også med filmarbejde: Filmen: + ÷ 0, Minerva Film.

Udnævnt til professor i billedhuggerkunst ved Det kgl. Akademi i København 1971.

Litteratur: Bent Irve: Svend Wiig Hansen. Vor Tids Kunst (Gyldendal 1969).

Billedfortegnelse:

1. Person	16x 10 cm	1981	21. Mennesker	35x 38 cm	1980-81
2. Person	24x 19 cm	1981	22. Mennesker	38x 45 cm	1980
3. Person	25x 22 cm	1981	23. På fire	38x 45 cm	1980
4. Person	25x 22 cm	1981	24. Mennesker	38x 45 cm	1981
5. Person	45x 35 cm	1981	25. Person i rum	38x 45 cm	1981
6. Person	46x 38 cm	1980	26. Mennesker	45x 60 cm	1979-81
7. Person	45x 38 cm	1981	27. Mennesker	60x 45 cm	1979
8. Person	45x 38 cm	1981	28. Mennesker	60x 45 cm	1979-81
9. I et rum	25x 33 cm	1980-81	29. Sorg	65x 50 cm	1979
10. I et rum	25x 33 cm	1980	30. Figur	41x 33 cm	1980
11. I et rum	38x 45 cm	1980	31. Mennesker	65x 80 cm	1980-81
12. I sig selv	24x 20 cm	1981	32. Stilhed	80x105 cm	1975-81
13. To	25x 20 cm	1981	33. Mennesker	78x107 cm	1980-81
14. To	25x 22 cm	1981	34. Ensom	105x 80 cm	1981
15. To	33x 25 cm	1980-81	35. To mennesker	93x125 cm	1981
16. To	27x 24 cm	1980-81	36. Møde med Judas	79x108 cm	1981
17. To	33x 20 cm	1981	37. Lyn	81x 65 cm	1978
18. Figurmenneske	33x 20 cm	1981	38. To mennesker	108x 79 cm	1978
19. Figurmenneske	27x 22 cm	1981	39. Det røde barn	100x 81 cm	1980-81
20. Mennesker	38x 50 cm	1980-81			

Grafik og tegninger tilhørende Gudrun og H. P. Jensen

1. Portræt. Radering. 19x15.
2. Kysset. Linoleumssnit. 33x20.
3. Mennesker i landskab. Linoleumssnit. 46x71. 1959.
4. Figurer i landskab. Linoleumssnit. 20x47. 1959.
5. Tomme hænder. Radering. 35x48. 1959.
6. Til mine venner. Blyantstegning. 40x61. 1965.
7. Figurer. Linoleumssnit. 41x49. 1969.
8. Uden titel. Linoleumssnit. 40x53. 1969.
9. Blide Gudrun. Blyantstegning. 44x63. 1978.
10. Livsryttere ved syndens brønd. Tuschtegnig. 47x29. 1978.

Desuden indgår Vejen Kunstmuseums værker af Svend Wiig Hansen i udstillingen.

Størrelse er angivet i cm. - Højden først.

Vedrørende hele udstillingen, - enkelte nr. kan af pladshensyn være udeladt i op-hængningen.

Evt. køb, henvendelse i museets information.

Forbehold mod evt. fejl i katalog.

Katalogets foto: Hans Petersen.

Vejen Kunstmuseum

Østergade 4. 6600 Vejen. Telf. 05-36 04 82 / 36 06 33